

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ
КАФЕДРА ЕПІЗООТОЛОГІЇ ТА ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

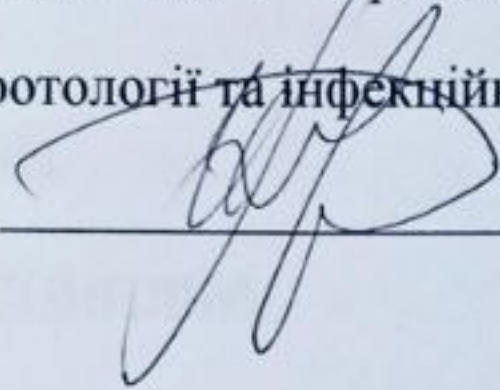
«ХВОРОБИ ХУТРОВИХ ЗВІРІВ»

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ	21 ВЕТЕРИНАРІЯ
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ	211 ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА
РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ	ДРУГИЙ (МАГІСТЕРСЬКИЙ)
КВАЛІФІКАЦІЯ	МАГІСТР З ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Робоча програма з навчальної дисципліни «Хвороби хутрових звірів»
для здобувачів вищої освіти галузі знань 21 «Ветеринарія» спеціальності 211
«Ветеринарна медицина», другий (магістерський) рівень вищої освіти

Розробник: Олександр Довгаль, доцент кафедри епізоотології та
інфекційних хвороб, Михайло Савченко, асистент кафедри епізоотології
та інфекційних хвороб.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри епізоотології та
інфекційних хвороб, протокол № 1 від “9” серпня 2024 р.

Завідувач кафедри епізоотології та інфекційних хвороб
доцент /Царенко Т.М./

“9” серпня 2024 р.

Гарант другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю
211 “Ветеринарна медицина” (термін навчання 6 років), доктор вет. наук, професор,
академік НААН

 /Рубленко М.В./

“14” серпня 2024 р.

Схвалено методичною комісією ФВМ Білоцерківського НАУ, галузь
знань – 21 “Ветеринарія”, спеціальність – 211 “Ветеринарна медицина”
Протокол № 1 від “__” серпня 2024 р.

Голова, доктор вет. наук /Власенко С.А./

“14” серпня 2024 р.

Схвалено Вченою Радою ФВМ Білоцерківського НАУ, галузь знань – 21
“Ветеринарія”, спеціальність – 211 “Ветеринарна медицина”

Протокол № 1 від “15” серпня 2024 р.

Голова, доктор вет. наук /Власенко С.А./

“15” серпня 2024 р.

ЗМІСТ

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	4
2. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ	6
3. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ	7
4. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «Хвороби хутрових звірів»	9
5. СТРУКТУРА ДИСЦИПЛІНИ	10
6. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	13
6.1. Лекції	13
6.2. Практичні заняття	13
6.3. Самостійна робота	14
7. МЕТОДИ НАВЧАННЯ	17
8. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ	18
9. ЗАСОБИ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ	19
10. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ	20
11. ПЕРЕЛІК НАОЧНИХ ТА ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ	23
РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ	24

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Згідно з навчальним планом на 2024 – 2025 навчальний рік, на вивчення дисципліни «Хвороби хутрових звірів» для денної форми навчання виділено всього 120 академічних годин (3 кредитів ECTS), у т.ч. аудиторних – 32 години (лекції – 16, практичні заняття – 16), самостійна робота студентів – 88 годин.

Опис навчальної дисципліни за показниками та формами навчання наведено в таблиці:

Найменування показників	Шифр та найменування галузі знань, спеціальності, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів, відповідних ECTS – 3	Галузь знань 21 «Ветеринарна медицина»	<i>Рік підготовки:</i>
Змістових модулів – 3	Спеціальність: 211 «Ветеринарна медицина»	5-й
Індивідуальне науково-дослідне завдання – розрахункове		<i>Семестр</i>
Загальна кількість академічних годин – 120		10-й
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 4 самостійної роботи студента – 6,7		<i>Лекції</i>
		16
	Перший (бакалаврський) рівень вищої освіти	<i>Практичні</i>
		16
		<i>Самостійна робота</i>
		88
		Підсумковий контроль: залік

Мета дисципліни – Основним завданням курсу є: сформувати систему знань і навичок з організації науково обґрунтованої системи діагностичних та протиепізоотичних заходів за інфекційних хвороб хутрових звірів, сучасних методів ветеринарно-санітарних обробок.

Набуття компетентностей з дисципліни студентами

№ СК за СВО	Класифікація компетентностей за НРК	Знання	Уміння	Комунікація	Автономність та відповідальність
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності					
СК 8,	Здатність планувати, організувати та реалізовувати заходи з лікування тварин різних класів і видів, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби.	Знати планування, організацію та реалізовувати заходи з лікування тварин різних класів і видів, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби.	Здатність планувати, організувати та реалізовувати заходи з лікування тварин різних класів і видів, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби.	Здатність планувати, організувати та реалізовувати заходи з лікування тварин різних класів і видів, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби.	Уміти приймати правильні рішення стосовно планування, організації та реалізовувати заходи з лікування тварин різних класів і видів, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби
СК 12.	Здатність розробляти та реалізовувати заходи, спрямовані на захист населення від хвороб, спільних для тварин і людей.	Знати заходи, спрямовані на захист населення від хвороб, спільних для тварин і людей.	Здатність розробляти та реалізовувати заходи, спрямовані на захист населення від хвороб, спільних для тварин і людей.	Здатність розробляти та реалізовувати заходи, спрямовані на захист населення від хвороб, спільних для тварин і людей.	Уміти приймати правильні рішення стосовно розробки та реалізації заходів, спрямованих на захист населення від хвороб, спільних для тварин і людей.

2. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Вибіркова навчальна дисципліна «Хвороби хутрових звірів» базується на знаннях таких дисциплін, як «Хімія», «Біохімія», вивчених на 1-му курсі, та «Ветеринарна мікробіологія з основами імунології», «Ветеринарна вірусологія», «Ветеринарна фармакологія та лікарські рослини», «Клінічна діагностика хвороб тварин» вивчених на 2-му курсі, «Епізоотологія та інфекційні хвороби ».

3. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Символ результатів навчання за спеціальністю «Ветеринарна медицина» відповідно до ОПП	Результати навчання з дисципліни «Хвороби хутрових тварин»	Студент повинен знати і уміти
PH 5.	Установлювати зв'язок між клінічними проявами захворювання та результатами лабораторних досліджень.	Уміти проводити відбір, консервування, пакування і пересилання проб тваринного, рослинного та біотехнологічного походження для досліджень, проводити ветеринарний облік, оформляти звітну документацію.
PH 7.	Формулювати висновки щодо ефективності обраних методів і засобів утримання, годівлі та лікування тварин, профілактики заразних і незаразних хвороб, а також виробничих і технологічних процесів на підприємствах з утримання, розведення чи експлуатації тварин різних класів і видів.	Володіти методологією для проведення, епізоотологічних, паразитологічних, хіміко-токсикологічних, радіологічних, санітарно-гігієнічних досліджень для встановлення діагнозу хвороб тварин незаразної, інфекційної та інвазійної етіології з використанням інструментальних та лабораторних методів; аналізувати результати дослідження біологічного матеріалу; інтерпретувати результати досліджень з урахуванням досягнень науки і практики.
PH 8.	Здійснювати моніторинг причин поширення хвороб різної етіології та біологічного забруднення довкілля відходами тваринництва, а також матеріалами та засобами ветеринарного призначення.	Уміти виявляти джерела збудника інфекцій, інвазій, визначати фактори і механізм їх передачі; забезпечувати ізольоване утримання хворих та підозрілих у захворюванні на інфекційну чи інвазійну хворобу тварин; проводити вимушені щеплення тварин у неблагополучній та загрозовій зонах обслуговування; здійснювати заходи, спрямовані на недопущення поширення збудника інфекції та інвазії за межі епізоотичного вогнища і ліквідацію самого вогнища; не допускати до догляду за тваринами людей хворих на зоонози.
PH 10.	Пропонувати та використовувати доцільні інноваційні методи і підходи вирішення проблемних ситуацій професійного походження.	Знати структуру та процедури взаємодії державних органів та установ, які забезпечують безпечність харчових продуктів та охорону здоров'я людей, вміти налагоджувати комунікації з іншими фахівцями.
PH 11.	Узагальнювати та аналізувати інформацію щодо ефективності роботи ветеринарних фахівців різного	Знати стандартні операційні процедури документування результатів державного контролю, випробувань безпечності та якості харчових продуктів, вміти

	підпорядкування.	аналізувати одержані результати з метою покращення гігієнічних умов та забезпечення безпеки харчових продуктів упродовж харчового ланцюга
PH 14.	Розуміти сутність процесів виготовлення, зберігання та переробки біологічної сировини.	Уміти оперувати основними поняттями біобезпеки, біозахисту, володіти основами біоетики; аналізувати чинні й новітні етичні проблеми біотехнологічної та фармацевтичної галузей; аналізувати причини виникнення епізоотичних ситуацій та інфекційних захворювань, що з'являються в останні роки
PH 15.	Знати правила зберігання різних фармацевтичних засобів та біопрепаратів, шляхів їх ентерального чи парентерального застосування, розуміти механізм їх дії, взаємодії та комплексної дії на організм тварин.	Уміти організувати санацію тваринницьких приміщень хімічними, біологічними і фізичними методами та здійснювати її контроль.

4. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ХВОРОБИ ХУТРОВИХ ЗВІРІВ»

Модуль 1. Загальні проблеми хутрового звірівництва. Біологія хутрових звірів

Тема 1. Ветеринарно-санітарні вимоги до звіроферм.

Тема 2. Біологічні особливості хутрових звірів

Модуль 2. Вірусні хвороби хутрових звірів.

Тема 3. Чума м'ясоїдних.

Тема 4. Міксоматоз.

Тема 5. Вірусна геморагічна хвороба кролів.

Тема 6. Хвороба Ауескі.

Модуль 5. Бактеріальні хвороби хутрових звірів.

Тема 7. Ботулізм.

Тема 8. Сальмонельоз

РОЗПОДІЛ НАВЧАЛЬНОГО ЧАСУ ЗА МОДУЛЯМИ

№ модуля	Розподіл годин за видами занять			Годин / кредитів
	лекції	практичні	СРС	
1	4	4	22	30 / 1
2	8	8	14	30 / 1
3	4	4	22	30 / 1
Всього	16	16	88	120 / 3,0

5. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин			
	Усього	у тому числі		
		Лекції	Практичні	Самостійна робота
1	2	3	4	5
Модуль 1. Загальні проблеми хутрового звірівництва. Біологія хутрових звірів				
Тема 1. Загальні проблеми хутрового звірівництва. Предмет і завдання курсу. Хутрове звірівництво як галузь.	3		1	2
Тема 2. Основні види хутрових звірів, що розводяться у звірогосподарствах.	2			2
Тема 3. Ветеринарно-санітарні вимоги до звіроферм.	3	1		2
Тема 4. Біологічні особливості хутрових звірів родини собачих.	4	1		3
Тема 5. Види кліткових лисиць. Основне розведення і вирощування лисиць. Особливості годівлі молодняку. Походження та породи песця та єнотоподібної собаки.	3		1	2
Тема 6. Біологічні особливості хутрових звірів родини куницевих	3	1		2
Тема 7. Розведення, утримання та вирощування молодняку. Розведення, утримання та вирощування норки та песця.	3		1	2
Тема 8. Біологічні особливості хутрових звірів родини гризунів.	4	1		3
Тема 9. Вирощування кролів та шин шил. Заходи профілактики хвороб на	3		1	2

кролефермах. Основні хвороби кролів та шиншил				
Тема 10. Забій хутрових звірів. Способи забою хутрових звірів. Первинна обробка шкурок. Способи знімання шкурок у різних видів хутрових звірів.	2			2
Разом – модуль 2	30	4	4	22
Модуль 2. Вірусні хвороби хутрових звірів.				
Тема 11. Чума м'ясоїдних.	3	1	1	1
Тема 12. Інфекційний гепатит м'ясоїдних	3	1	1	1
Тема 13. Ензоотичний енцефаломієліт	2		1	1
Тема 14. Міксоматоз.	4	2	1	1
Тема 15. Енцефалопатія норок	2			2
Тема 16. Алеутська хвороба норок	4	2	1	1
Тема 17. Вірусна геморагічна хвороба кролів	4	2	1	1
Тема 18. Віспа.	2			2
Тема 19. Інфекційний ринотрахеїт.	2		1	1
Тема 20. Епізоотичний катаральний гастроентерит норок.	2			2
Тема 21. Хвороба Ауескі.	2		1	1
Разом – модуль 4	30	8	8	14
Модуль 3. Бактеріальні хвороби хутрових звірів.				
Тема 22. Ботулізм.		1		1
Тема 23. Ентеротоксемія			0,5	2
Тема 24. Колібактеріоз.		1		1
Тема 25. Сальмонельоз		1		1
Тема 26. Псевдомоноз			0,5	1
Тема 27. Бруцельоз.			0,5	1
Тема 28. Туберкульоз.			0,5	1
Тема 29. Лептоспіроз.			0,5	1
Тема 30. Лістеріоз.			0,5	2
Тема 31. Туляремія.				2
Тема 32. Пастерельоз.		1		1
Тема 33. Диплококоз.			0,5	2
Тема 34. Стафілококоз.			0,5	2

Тема 35. Стрептококоз.				2
Тема 36. Псевдотуберкульоз.				2
Разом – Модуль 3	30	4	4	22
<i>Усього годин</i>	120	16	16	88

6. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Лекції

Тема і зміст лекції	К-сть годин
Модуль 1. Загальні проблеми хутрового звірівництва. Біологія хутрових звірів	
Тема 1. Ветеринарно-санітарні вимоги до звіроферм.	2
Тема 2. Біологічні особливості хутрових звірів.	2
Модуль 2. Вірусні хвороби хутрових звірів	
Тема 3. Чума м'ясоїдних. Інфекційний гепатит м'ясоїдних.	2
Тема 4. Міксоматоз.	2
Тема 5. Вірусна геморагічна хвороба кролів.	2
Тема 6 Алеутська хвороба норок.	2
Модуль 5. Бактеріальні хвороби хутрових звірів.	
Тема 7. Ботулізм. Пастерельоз.	2
Тема 8. Сальмонельоз. Колібактеріоз.	2
Всього лекцій	16

6.2. Практичні заняття

№ з/п	Назва теми	К-ть годин
Модуль 1. Загальні проблеми хутрового звірівництва. Біологія хутрових звірів		
1	Загальні проблеми хутрового звірівництва. Предмет і завдання курсу. Хутрове звірівництво як галузь.	2
2	Основні види хутрових звірів, що розводяться у звірогосподарствах.	2

Разом за модуль 1		4
Модуль 2. Вірусні хвороби хутрових звірів.		
7	Чума м'ясоїдних.	1
8	Інфекційний гепатит м'ясоїдних	1
9	Ензоотичний енцефаломієліт	1
10	Міксоматоз.	1
11	Алеутська хвороба норок	1
12	Вірусна геморагічна хвороба кролів	1
13	Інфекційний ринотрахеїт.	1
14	Хвороба Ауєскі.	1
Разом за модуль 2		8
Модуль 3. Бактеріальні хвороби хутрових звірів.		
15	Ентеротоксемія	0,5
16	Псевдомоноз	0,5
17	Бруцельоз	0,5
18	Туберкульоз.	0,5
19	Лептоспіроз	0,5
20	Лістеріоз.	0,5
21	Диплококоз.	0,5
22	Стрептококоз.	0,5
Разом за модуль 3		4
Всього		16

6.3. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	К-ть годин
Модуль 1. Загальні проблеми хутрового звірівництва. Біологія хутрових звірів		
1	Загальні проблеми хутрового звірівництва. Предмет і завдання курсу. Хутрове звірівництво як галузь.	2

2	Основні види хутрових звірів, що розводяться у звірогосподарствах.	2
3	Ветеринарно-санітарні вимоги до звіроферм.	2
4	Біологічні особливості хутрових звірів родини собачих.	3
5	Види кліткових лисиць. Основне розведення і вирощування лисиць. Особливості годівлі молодняку. Походження та породи песця та єнотоподібної собаки.	2
6	Біологічні особливості хутрових звірів родини куницевих	2
7	Розведення, утримання та вирощування молодняку. Розведення, утримання та вирощування норки та песця.	4
8	Біологічні особливості хутрових звірів родини гризунів.	2
9	Вирощування кролів та шин шил. Заходи профілактики хвороб на кролефермах. Основні хвороби кролів та шиншил	2
10	Забій хутрових звірів. Способи забою хутрових звірів. Первинна обробка шкурок. Способи знімання шкурок у різних видів хутрових звірів.	2
Разом за модуль 1		22
Модуль 2. Вірусні хвороби хутрових звірів.		
11	Чума м'ясоїдних.	1
12	Інфекційний гепатит м'ясоїдних	1
13	Ензоотичний енцефаломієліт	1
14	Міксоматоз.	1
15	Енцефалопатія норок	2
16	Алеутська хвороба норок	1
17	Вірусна геморагічна хвороба кролів	1
18	Віспа.	2
19	Інфекційний ринотрахеїт.	1
20	Епізоотичний катаральний гастроентерит норок.	2
21	Хвороба Ауєскі.	1
Разом за модуль 2		14

Модуль 3. Бактеріальні хвороби хутрових звірів.		
22	Ботулізм.	1
23	Ентеротоксемія	2
24	Колібактеріоз.	1
25	Сальмонельоз	1
26	Псевдомоноз	1
27	Бруцельоз.	1
28	Туберкульоз.	1
29	Лептоспіроз.	1
30	Лістеріоз.	2
31	Туляремія.	2
32	Пастерельоз.	1
33	Диплококоз.	2
34	Стафілококоз.	2
35	Стрептококоз.	2
36	Псевдотуберкульоз.	2
Разом за модуль 5		22
Всього годин		88

7. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Під час лекційного курсу застосовуються слайдові презентації у програмі Microsoft Office PowerPoint, роздатковий матеріал, дискусійне обговорення проблемних питань.

Практичні заняття проводяться у вигляді семінарів-практикумів з виконанням ситуаційних та розрахункових завдань – індивідуальних та в групах; лабораторних досліджень; конференцій.

8. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Поточний контроль з предмету “Хвороби хутрових звірів” включає тематичне оцінювання та модульний контроль.

Тематичне оцінювання аудиторної та самостійної роботи студентів здійснюється на основі отриманих ними поточних оцінок за усні та письмові відповіді з предмету, самостійні, практичні та контрольні роботи.

Поточний контроль за виконанням ІНДЗ здійснюється відповідно до графіку виконання завдання.

Модульний контроль проводиться у формі письмового або комп’ютерного тестування.

Кількість отриманих балів з кожного виду навчальних робіт за різними формами поточного контролю виставляється студентам у журнал академічної групи та електронний журнал після кожного контрольного заходу.

Підсумковий контроль навчальної діяльності студентів здійснюється у формі заліку за результатами поточного контролю (тематичного оцінювання, виконання ІНДЗ та модульного контролю). Результати поточного контролю оприлюднюються в журналі академічної групи до початку екзаменаційної сесії.

9. ЗАСОБИ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Оцінка за лекційне заняття виставляється за активність студента в дискусії, якість конспекту.

Оцінку на практичному занятті студент отримує за виконані розрахункові, лабораторні роботи, командні проекти, зроблені доповіді, презентації, реферати, активність під час дискусій.

Під час модульного та підсумкового контролю засобами оцінювання результатів навчання з дисципліни є стандартизовані комп'ютерні тести.

10. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Поточний контроль успішності здобувачів вищої освіти здійснюється за чотирирівневою шкалою – “2”, “3”, “4”, “5”.

Критерії оцінювання результатів навчання за чотирирівневою шкалою

Бали	Критерії оцінювання
“Відмінно”	Отримують за роботу, в якій повністю і правильно виконано завдання. Водночас здобувач вищої освіти має продемонструвати вміння аналізувати і оцінювати явища, факти і процеси, застосовувати наукові методи для аналізу конкретних ситуацій, робити самостійні висновки, на основі яких прогнозувати можливий розвиток подій і процесів, докладно обґрунтувати свої твердження та висновки.
“Добре”	Отримують за роботу, в якій повністю і правильно виконано 75 % завдань. Водночас здобувач вищої освіти виявляє навички аналізувати і оцінювати явища, факти і події, робити самостійні висновки, на основі яких прогнозувати можливий розвиток подій і процесів та докладно обґрунтувати свої твердження та висновки.
“Задовільно”	Отримують за роботу, в якій правильно виконано 60 % завдань. При цьому здобувач вищої освіти не виявив вміння аналізувати і оцінювати явища, факти та недостатньо обґрунтував твердження та висновки, недостатньо певно орієнтується у навчальному матеріалі.
“Незадовільно”	Отримують за роботу, в якій виконано менш як 60 % завдань. При цьому здобувач вищої освіти демонструє невміння аналізувати явища, факти, події, робити самостійні висновки та їх обґрунтувати, що свідчить про те, що студент не оволодів програмним матеріалом.

Підсумкова оцінка з дисципліни виставляється за 100-бальною шкалою. Вона обчислюється як середнє арифметичне значення (САЗ) всіх отриманих студентом оцінок з наступним переведенням їх у бали за такою формулою:

$$БПК = \frac{САЗ \times \max Пк}{5}$$

де *БПК* – бали з поточного контролю; *САЗ* – середнє арифметичне значення усіх отриманих студентом оцінок (з точністю до 0,01); *max Пк* – максимально можлива кількість балів з поточного контролю. Відсутність студента на занятті у формулі приймається як “0”.

Критерії оцінювання за дворівневою шкалою

Під час проведення заліку навчальні досягнення студентів оцінюються за дворівневою шкалою: зараховано, незараховано.

Оцінка “зараховано” (60–100 балів) ставиться студентові, який виявив знання основного навчального матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання і майбутньої роботи за фахом, здатний виконувати завдання, передбачені програмою, ознайомлений з основною рекомендованою літературою; під час виконання завдань припускається помилок, але демонструє спроможність їх усувати.

Оцінка “незараховано” (1–59 балів) ставиться студентові, який допускає принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань, не може продовжити навчання чи розпочати професійну діяльність без додаткових занять з відповідної дисципліни.

Шкала оцінювання успішності здобувачів вищої освіти

За 100-бальною шкалою	За шкалою ECTS	За національною шкалою	
		іспит	залік
90–100	A	відмінно	зараховано
82–89	B	добре	
75–81	C		
64–74	D	задовільно	
60–63	E		
35–59	FX	незадовільно (незараховано) з можливістю повторного складання	
1–34	F	незадовільно (незараховано) з обов’язковим повторним вивченням	

Розподіл балів, що присвоюється здобувачам вищої освіти за підсумкового контролю “залік”

Види робіт	Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота	Модульний контроль	Заг. бал
Максимально можлива кількість балів	10	30	20	40	100

11. ПЕРЕЛІК НАОЧНИХ ТА ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ

Наочні засоби:

1. Слайдові презентації у програмі Microsoft Office Power Point;
2. Інформаційні стенди у навчальній аудиторії;
3. Нормативна документація в галузі ветеринарної медицини (вітчизняне: Законодавство ветеринарної медицини; документи МЕБ і ВООЗ в галузі інфекційної патології тварин і людини).

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

1. Корнієнко Л.Є. Інфекційні хвороби птиці: навч. посіб. / Л.Є. Корнієнко, Л.І. Наливайко, В.В. Недосєков [та ін.]; за ред. Л.Є. Корнієнка. – Херсон: Вид. Грінь, 2012. – С. 527.
2. Инфекционные болезни животных / Б.Ф. Бессарабов, А.А. Вашутин, Е.С. Воронин [и др.]; Под. ред. А.А. Сидорчука. // М.: Колос, 2007. – 671 с., л. ил.: ил. – (Учебники и учеб. Пособия для студентов высш. учеб. заведений).
3. Система ветеринарно-санитарных мероприятий в промышленном птицеводстве / А.Б. Байдевлятов, В.В. Герман, В.В. Киприч [и др.] – 2-е изд., доп. и перераб. // К.: Урожай, 1987.–152 с. (Лит. Для каб. ветспециалиста).
4. Доник Н.С., Колганов А.В. Болезни домашней птицы / Н.С.Доник, А.В.Колганов // К.: «Ветинформ», 1997.–152 с.
5. Болезни домашних и сельскохозяйственных птиц (Под ред. Кэлнека и др.)/ Пер. с англ. И. Григорьева, С. Дорош, Н. Хрущева, И. Суровцев, Ю. Суровцев. – М.: “Аквариум Бук”, 2003. – 1232 с.
6. Литвин В.П. Болезни птиц / В.П. Литвин, Н.С. Донник, А.И. Поживил // Киев : УСХА, 1992.– 282 с.
7. Паникар И.И. Вирусный гепатит утят и его профилактика / И.И. Паникар // М.: Россельхозиздат, 1987.– 62 с.
8. Ярчук Б.М. Загальна епізоотологія / Б.М. Ярчук, П.І. Вербицький, В.П. Литвин [та ін.]/// Біла Церква, 2002.– 656 с.